

ÖNSÖZ

Eûzü ve Besmele okuyarak **Ma'rûf** Kitâbımı yazmaya başlıyorum. Rahmân, Rahîm, Vedûd, Kerîm Allahu Teâlâ'ya sözün başında da, sonunda da hamd olsun. O'na ben lâyıki ile hamd edemem. O'na O'nun Kelâm-ı Kadîm'i ile hamd olsun: "Âlemlerin Rabbine hamd olsun."

İnsanların ve cinlerin evvel ve âhirine, meleklerle velhâsıl kâffe-i mevcûdata; bütün peygamberlere "aleyhimüsselâm" ve ümmetlerine peygamber olarak gönderilen Evvel, Âhir, Zâhir, Bâtın, Beşîr, Nezîr Abdullah oğlu Muhammed'e salâtın ve selâmın tamamı ve en güzeli olsun. Ümmetlerini, Allahu Teâlâ'nın ve meleklerinin salât ve selâm ettiği aleyhissalâtü vesselâm Efendimize îmân ettirmek için Allahu Teâlâ'ya ahd ve mîsak eden bütün peygamberlere de salât ve selâm olsun. Muhammedî Ahlâk ile ahlâklanan Gemideki Ma'rûf ehline ebedî saadeti, Bâtıl yani Münker ehline de ebedî azabı müjdeleyen Beşîr ve Nezîr Efendimizin, peygamberlerden sonra bütün kâinatın en üstünleri olan Çihâr-Yâr-ı Güzîni Ebû Bekr-i Sıddîk, Ömeru'l -Fârûk, Osmân-ı Zinnûreyn, Şâh-ı Merdân Aliyyü'l -Murtezâ'ya "radiyallâhu teâlâ anhum ecmaîn", herbiri hidâyet yıldızı Ashâb-ı Kirâm'ın hepsine, Allahu Teâlâ'nın tertemiz kıldığı O'nun Ehl-i Beyti'ne, aleyhissalâtü vesselâm Efendimizin mübârek Nûrunu bizlere ulaştıran Ehl-i Sünnet Meşâyihine, İmâmlarına ve Âlimlerine bizden selâmlar ve hayırlı duâlar olsun. Rabbim hepsinin çalışmalarını şükranına lâyük kılsın ve sırlarının kudsiyyetini arttırsın.

Allahu Teâlâ'nın tevfikı ve lutfu ile bundan önce **Bedir Yayınevi'**nden neşrettiğimiz **Gemidekiler** isimli eserimizde dünya ve âhiretin sebebi olan şuuru yazmıştık. Şuur, îmânla vardır. İmân, ilimle korunur. İlim, amelle anlam kazanır. Amel, ihlâs ile mükâfât görür. İhlâs, zühd ve takvâ ile ortaya çıkar. **Ma'rûf**, aleyhissalâtü vesselâm Efendimizin Sünnet-i Şerîfine uyarak, bu şuura davet için önce kendi nefsimize olmak üzere, gönderilenin nefsinde bütün mü'min kardeşlerimize yazılan mektûblardır. Bunlar gönderilenin meşrebine, ilmine, irfânına, idrâkine, istidâdına ve nasîbine göredir. Gayemiz, îmânın

lezzetini tattırmaktır. Meşhûrdur ki, "tatmayan bilmez." Muhammedi Ahlâk'ın, kulluk şuurunun, Allahu Teâlâ'ya köle olmak hürriyetinin zevkinin yaşanmasına hizmet için yazdığımız **Ma'rûf**, nasîbi olana "ben"i, kendi nefsinin tanıtan, tahkîkî ve şuhûdî imâna kavuşturan bir ikaz, bir ihbârdır. Ma'rifete varmanın, Allahu Teâlâ'yı bilip, ihlâsla Allahu Teâlâ'ya inanıp O'na itaat etmenin yolu, kişinin kendisini bilmesinden geçer. Kendisini bütün âidiyetiyle tanıyan, kâmil mânâda Rabbini tanır. Ma'rifetullâhın kemâli, ihlâsın tamamıdır.

Muhammedi Ahlâk ile ahlâklanan Ma'rûf ehlinin kelâmı hakikat, sükûtu hikmet, oturuşu haşyet, yürüyüşü heybet, çalışması ibâdet, bakışı hayret, uykusu rahmet, yeme-içmesi bereket, kavgası adâlet, barışı sükûnet, âilesi ülfet, akrabası merhamet, hayatı sadet, vatani cennettir. Aksi, felâkettir.

Yâ Rabbelâlemîn, bu fakîr hem garîbdir, garîbliğinden de sersem olmuştur. Bîkesdir ki, Velîsi Sensin. Bîmâldir ki, Vekîl'i Sensin. Bîçâredir ki, Şâfi'i Sensin. Bîizzdir ki, Râfi'i, Muizz'i Sensin. Bu fakîrin, Allahu Teâlâ'nın rızâsını kazanmaktan başka gâyesi yoktur. Yâ Rabbelâlemîn, niyetimi murâdına, amelimi rızâna muvâfık kıl.

İdrîs YILMAZ

3 Cemâzilevvel 1426 / Cuma /10 Haziran 2005- Odabaşı